

tijdens het groot rotterdams atelier weekend - op zaterdag 21 en zondag 22 september 2024 - presenteert podium ocw voor het tweede jaar op rij werk van de iraanse beeldend kunstenaar samieh shahcheraghi. _samieh was de afgelopen maand te gast in de speelruimte van podium ocw. _ze sluit haar werkperiode af met een presentatie tijdens graw.

op zaterdag 21 en zondag 22 september stelt samieh niet alleen haar schetsboeken tentoon in het ateliergebouw op de driefriendenstraat. _op beide dagen zal ze om 13 uur en 16 uur een twintig minuten durende live-performance uitvoeren, waarin ze gedichten voordraagt en gelijktijdig een tekening maakt die de stem van het gedicht verbeeldt. _ze past haar manier van objecten tekenen vanuit verschillende perspectieven toe om woorden te plaatsen en gedichten te schrijven.

samieh maakt voor haar beeldend werk gebruik van specifieke tekenkundige elementen zoals lijnen, punten en het contrast tussen licht en donker. _daarnaast past ze een breed scala aan bewerkingen toe op haar materiaal door het papier te bekrassen, te verfrommelen, te doorboren, te scheuren, afgescheurde delen met naald en draad vast te stikken, door de pendruk tijdens het tekenen te variëren. _de tekeningen vormen voor samieh een tussenstation. _ze leveren haar het vocabulaire, dat ze vervolgens kan omzetten in een idioom voor bredere toepassing in haar poëzie, muziek, film en performance.

Waarom huil ik niet echt? Waarom schreeuw ik niet echt? Waarom ben ik echt wanhopig? Misschien is wanhoop de lusteloosheid in de lijnen. Misschien gaat het om lijnen trekken met een gebogen lichaam. Misschien zijn uitpuilende lijnen een bewijs van wanhoop. Misschien is het niet nodig om het woord "wanhoop" uit te drukken en voltooien de lijnen, met wanhopige handen, hun eigen werk. Misschien is de verveling van de sinaasappel om in de kom te blijven een teken van wanhoop. Hij nadert het punt om uit de kom te vallen. Misschien is dat het punt. Misschien de uitbarsting van lijnen van binnen naar buiten. Buiten de kom is ook een plek voor de sinaasappel. Buiten de kamer. Buiten mijn schetsboek. Dat hij niet in het schetsboek staat, betekent niet dat de sinaasappel helemaal afwezig is. Hij is ergens buiten. Wanhopig!

Wanhoop van lijnen:

Ik weet nog steeds niet wat de wanhoop van lijnen betekent, en ik wil het ook niet weten - het komt gewoon in me op. Ik plooi mijn lichaam en maak mijn handen los om wanhopige lijnen te laten zien. Maar dat spelen is niet nodig. Mijn lichaam is volledig aanwezig voor dit schetsboek. Is dat niet genoeg? Ik denk dat de sinaasappel uit de kom valt. Ik vul de kom met sinaasappels en confronteer mezelf met de wanhoop van een sinaasappel die uit de kom valt. Ik confronteer mezelf met dat punt van de kom. Het punt tussen de sinaasappel en de rand van de kom. Het punt van eruit vallen! Misschien is wanhoop een vorm van neerstorten. Ik weet niet of de sinaasappel die uit de kom valt, wanhoop betekent of niet. Misschien betekent wanhoop een soort eruit stromen. Ik weet niet of de sinaasappel die uit de kom valt wel of geen wanhoop is. Misschien heeft neerstorten en uit de kom gegooid worden een andere betekenis.

Stijve lijnen!

Lijnen die gegooid worden!

Lijnen zonder adem!

Lijnen die naar beneden storten en geen kracht hebben om terug te keren!

In de toestand waarin ik me vandaag bevind - losse, hangende handen en een verdoofd lichaam - probeer ik de sinaasappel te tekenen. Maar toch weet ik niet of de wanhoop van mijn handen de wanhoop van de lijnen betekent of niet. En ik weet niet of de wanhopige lijnen de tekening van de sinaasappel beïnvloeden of niet. Ik weet niet of het de lijnen zijn die de sinaasappel wanhopig maken of de positie van de sinaasappel in de kom. Doet de positie van de sinaasappel er eigenlijk wel toe? Misschien doet de positie van de sinaasappel in de kom er niet toe bij wanhoop. Misschien hangt het af van mijn handen in mijn lichaam. En is de sinaasappel slechts een excuus.